

**Modře natištěné štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
À dé lai
convenu

**Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
Záznamník: 416/530-0202
E-mail: abrezina4222@rogers.com
abe@satellite1-416.com**

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 5.

(283.)

Vol. 13.

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com

Thursday,

March 13,

2003

Prezidentem Václav Klaus

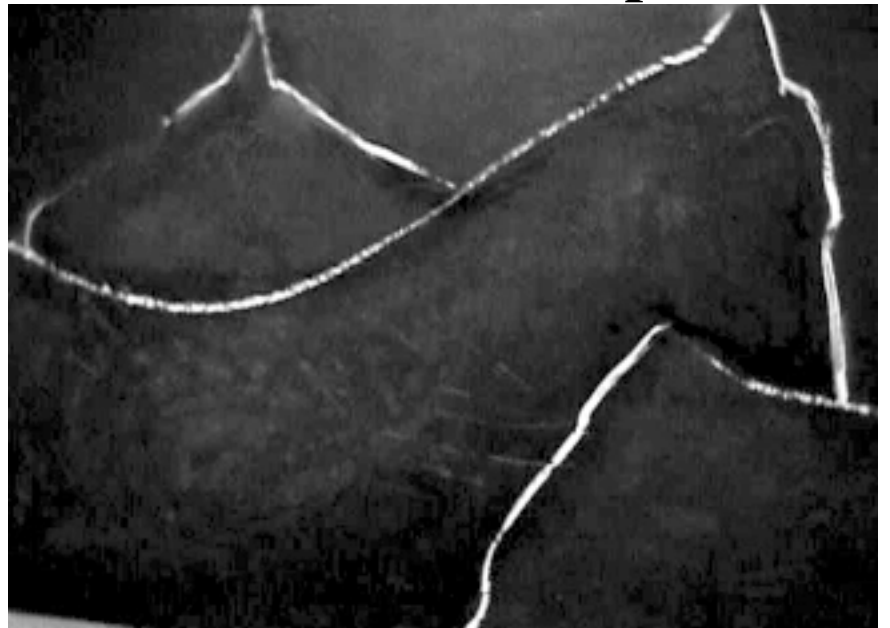
Praha-právo/Naďa Adamičková, Marie Königová-Cestu na Hrad mu otevřeli kromě poslanců a senátorů jeho strany také komunisté, malá část sociálních demokratů a zřejmě i někteří lidovci a unionisté. I když byla volba tajná, lze to odvodit z počtu odevzdaných hlasů a z vystoupení účastníků volby. Klaus získal ve třetím kole třetí volby celkem 142 hlasů. Ke zvolení potřeboval o hlas méně. Volby se zúčastnilo 199 poslanců a 81 senátorů, jen poslanec Robert Kopecký (ČSSD) se nedostavil. Vzhledem k tomu, že ODS má jen 26 senátorů a 58 poslanců, muselo Klause podpořit ještě 58 zákonodárců jiných stran. Podle kuloárních vyjádření dostal Klaus většinu, ne-li všechny hlasy KSČM, která má 44 poslanců a senátorů a kolem dvou desítek hlasů sociálních demokratů, tak jak se předpokládalo poté, co den před volbou koloval sněmovnou jejich údajný seznam. Ochotu volit v patové situaci Klause vyjádřil i lidovec Miroslav Kalousek. "Chceme zvolit prezidenta, Sokol je pro nás nepřijatelný," vyslal jasný signál ve svém projevu před volbou předseda KSČM Miroslav Grebeníček.

"Vážím si toho, že - jak mohu odhadovat - hlasy pro mě přišly i z jiných stran," prohlásil vzápětí po zvolení Klaus. Ujistil přítomné, že bude prezidentem všech zákonodárců a všech občanů České republiky. "Věty, které jsem zde přednášel nebudou po této úspěšné volbě zapomenuty a budou platit zítra, pozítří, po celých příštích pět let," ujistil Klaus. Jeho minulé i včerejší sliby se týkaly spolupráce se všemi stranami, toho, že jako prezident nehdlá zasahovat do činnosti vlády a postavení hlavy státu chápe jako službu lidem.

I když oba nominovaní vystoupili před hlasováním se svými čtvrt hodinovými projevy, jejich slova neovlivnila nikoho. Rozhodnuto bylo dopředu. Kvality Sokola vyzdvihli v diskusi také někteří koaliční politici. Premiér a šéf soc. dem. Vladimír Špidla se omezil pouze na konstatování, že Sokol je koaliční kandidát a informace o něm jsou díky sdělovacím prostředkům dostatečně známé. "Jan Sokol je prezidentský kandidát vládní koalice, která se ujala své ústavní odpovědnosti po parlamentních volbách," prohlásil Špidla. Doplnil ho lidovecký šéf Cyril Svoboda, který na adresu koaličního kandidáta poznamenal: "Jan Sokol navazuje na masarykovskou tradici, nebál se, nekradl, jeho volbou se zasloužíme o český stát."

***

anima L at loop

V Loop Gallery (1174 Queen St. W., Toronto) probíhá v těchto dnech společná výstava Catherine Beaudette (str. 4) a Adriany Van Drunen. Zatímco Catherine se zabývá různými živočichy Adriana, jak dokládá náš snímek, se věnuje koním. Výstava potrvá do 23. března a je otevřená od čtvrtka do neděle od 13 do 18 hodin. Podrobnosti se můžete dovědět na tel. číslo 416/516-2581 nebo na www.loopgallery.ca.

At' žije král...

Krále jsme sice nepopravili, protože jsme ho ani neměli, zato máme opět prezidenta. Václav II. nahradil svého soka Václava I. Prezidentská zástava opět zaválala. Následovala všelidová veselice, nebo-li pohoda. Pokud by došlo k všelidovému hlasování, zřejmě by to dopadlo stejně. Průzkumy veřejného mínění favorizovaly Klause 2:1. Nepatřím k těm, kteří by Václava Klause obdivovali. Dokonce jsem byl jedním z těch, kteří ho kritizovali i na začátku, když přišel do politiky. A když měl svůj památný projev na Torontské univerzitě, nepovstal jsem a netleskal. Přiznám se, že jsem ani netleskal, když Václav Havel vystoupil v kanadském parlamentu a hovořil o „humanitárním bombardování“. Dospěl jsem tedy po volbách k závěru, že největším kladem asi bylo, že Jan Sokol zůstane slušným člověkem a nezkaží se mocí. Což bych si nebyl jistý, kdyby se stal zázrak a tím prezidentem se stal. V současném světě by to bylo jistě výjimkou. Inteligentní a čestný politik je skutečně bílou vránou.

Přesto bylo zajímavé sledovat volby. Jan Sokol skutečně nenalezl porozumění u komunistů a ti mu nezapomněli jeho disidentskou minulost, i to že je katolickým zpátečníkem a že dokonce pochybuje o odsunu Němců. Václav Klaus má pověst *euroskeptika*, což komunistům také vyhovovalo a proto mu dali svůj hlas. Má tedy pověst člověka, který nespíchá do Evropské unie. Nenechejme se klamat. Jan Kavan dělal tak dlouho kariéru proti NATO, až ČR do NATO přivedl. Totéž bude s Václavem Klausem; ten nás zase přivede do EU. Jenže lid bude mít pocit, že při tom vybojoval nejlepší podmínky, které nám ostatní země jen mohou závidět.

To, že se Václav Klaus stal prezidentem není žádnou tragédií, jako nebylo tragédií, že ve volbách již dvakrát zvítězili sociální demokrati. Česká republika se nezhroutila, jak předpovídali novináři. Něco se zlepšilo,

něco také nevyšlo. Co je však tragédií je skutečnost, že skupina poslanců se veřejně dohodne na tom, že bude volit Jana Sokola, dokonce to stvrdí svým podpisem, a pak v zákulisí, lépe řečeno za plentou, udělají něco jiného s odůvodněním, že se jedná přece o tajné volby. Jsou to lidé, kterým tedy nelze nic věřit. A mít parlament z poslanců, kterým nelze věřit, kteří nedrží slovo, to je skutečně smutné.

Jenže jsou zde i jiné smutné věci: například, když nejmocnější muž světa není schopen během dvou hodin odpovědět na jedinou otázku a nikdo se nad tím nepozastaví, ale v zápětí se objeví „překladatel“, kteří vysvětlují posluchačům, co vlastně chtěl říci. O den později se v Českém rozhlasu ozve takovýto expert „překladatel-komentátor“ a je představen jako ředitel nějakého politologického úřadu z Hamburku. Škoda jen, že jsem za celou dobu emigrace o něm neslyšel. Jeho analýza byla naprosto tendenční. Nemám nic proti jednostranným a tendenčním analýzám. Každý má právo na svůj názor, jenže v takovém případě se vždy ukáže druhá strana mince a ta tentokrát chyběla. Na obranu Českého rozhlasu však nutno dodat, že o dva dny později, to jest v neděli, vysílal i kritický hlas k americké politice od bývalého československého ministra zahraničních věcí Jiřího Dienstbiera.

Nejen česká média však podléhají tlaku a propagandě. Podle nedělního Toronto Star chce BBC „editovat“ video Dona McLeana *The Grave*, protože cellista má tričko s nápisem *No War. Blair out!* Prý by to ohrozilo nestrannost BBC. Inu, i za komunismu se pouze „editovalo“.

Je smutné, že se v Praze den před inaugurací nového prezidenta, upálil na Václavském náměstí osmnáctiletý student. Podle dopisu, který zanechal je otrěsen stavem světa, v kterém žijeme. Prý patřil do skupiny „darkerů“ - jakýchsi anarchistů, kteří se ve velkém snažili

znemožnit přísun elektrické energie do měst. Nerozumím těmto lidem, ale svědčí to o tom, že nová generace odkázaná na virtuální realitu je s touto životní alternativou nespokojená, že se cítí zrazena a odsouzena pouze ke komunikaci s počítači místo s lidmi. Mladí lidé revoltují a vypínají světlo. Jako kdyby se rozpomněli na známou legendu o tom, že když v New Yorku v sedmdesátých letech došlo k výpadku elektriny, za devět měsíců došlo k populační explozi. Lidé se ve tmě zastavili a začali opět milovat.

Je smutné, že v pražském metru byl napaden cizinec jen proto, že byl černé pleti. A rovněž je smutné, že mu s výjimkou jednoho člověka nikdo nepomohl, včetně strážníka městské policie. To není skutečně dobrá známka civilizované společnosti.

Co je však dobré, že touto výjimkou, tím člověkem, který přišel cizinci na pomoc, byl vládní zmocněnec pro lidská práva Jan Jařab. Čili někdo, kdo se lidskými právy nezabývá jen v teorii, ale i v důležitém okamžiku dokázal, že je mužem na svém místě.

Takových povzbudivých momentů je skutečně v dnešním světě málo. Nedávno mi známý ze Švýcarska říkal, jak poklesl počet věřících v jednotlivých církvích v ČR po roce 1989. Nesmazatelnou zásluhu na této destrukci mají různé křesťanské strany či církevní instituce. Jenom se podívejme, jak třeba lidovecký ministr zahraničních věcí Cyril Svoboda je aktivní v současné irácké krizi, jak pěkně leští kliky ve Washingtonu. Povzbudivé však je, že ve stejnou dobu přijeli do Bílého domu i jiní poslové. Poselství stárnoucího a tolikrát odepisovaného papeže Jana Pavla II., který odmítá nadcházející válku, je pro mne mnohem silnější než doktrína politické korektnosti a možná, že dokáže přinést více smíření do tohoto světa než jsme ochotni si přiznat.

Aleš Březina

***